

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 65

Femte Session.

25de Møde.

Torsdagen den 10de November.

(Forts.)

Alberti (forts.): Naar geistlige Embeder opslaaes vacante, tilfiges der jo heller aldrig Ansøgerne en bestemt Indtægt af geistlige Sportler eller Accidenter; men Beløbet angives kun tilnærmelsesviis, og, naar det ikke flaaer til, saaledes som Regjeringen har ansat det, har dog den vedkommende Embedsmand ikke nogen Fordring paa at faae det Manglende suppleret. Naar man nu udgav en Lov, hvorved man gjorde Udførelsen af de sædvanlige kirkelige Handlinger fri, saa vilde der maaskee komme Reclamationer fra de tidligere beskaffede Embedsmænd; thi vi ere jo saa vant til, at der kommer Reclamationer med Hensyn til Afgang i hvide Indtægter; men jeg kan dog ikke skjønne Andet, end at, om en saadan Grundring skulde være grundet, og om saadanne Embedsmænd skulde have nogen retlig Adkomst til Skadesløsholdelse for Afgang i deres Indtægter — thi med Hensyn til de tilkommende Embedsmænd kan der jo umulig indvendes Noget imod, at der ikke tilstikres dem en bestemt Indtægt af kirkelige Forretninger — saa vil der vist her i Salen være Nogle, der for Alvor ville tage sig af saadanne formeentlig forurettede geistlige Embedsmænd, og det vilde jo da staa dem frit for at komme med et Ændringsforslag i saa Henseende, idet et saadant Ændringsforslag jo paa ingen Maade kunde siges at forandre det foreliggende Lovforslags Bæsen.

Barfod: Den ærede Rigsdagsmand fra Ribe sagde, da han havde Ordet, at, dersom han forstod Livens Tegn ret, saa var der ingen almindelig Trang til den Frihed, som for-

langes, ja, om jeg ikke misforstod ham, saa føiede han endog til, at der bestemt ingen Trang var. Noget lignende blev sagt af den ærede Rigsdagsmand fra Randers; derimod troede dog den ærede Rigsdagsmand fra Thisted, at der var en meget stor, det forekommer mig endog, at han sagde, en uendelig stor Trang til en saadan Frihed. Jeg antager nu, at hverken Rigsdagsmanden fra Ribe eller Rigsdagsmanden fra Randers, med al Agtelse for deres Kjendskab til Folket i det Hele, kan være saaledes orienteret overalt, at de med Bestemthed kunne sige: der findes ikke Trang nogetsteds. Enhver af dem kan kun svare for det Løvsflag, indenfor hvilket han er bekjendt. Men den ærede Rigsdagsmand for Ribe lod det ikke beroe derved, han vilde opstille forskjellige Beviser for, at en saadan Trang ikke var tilstede og ikke kunde være tilstede. Han gjorde os saaledes opmærksomme paa, at hver Søndag staae alle Landets Kirker aabne; men for det Første skal jeg, uagtet der er talt meget om Hørefrihed, tage mig den Frihed at paastaae, at det slet ikke er i enhver aaben Kirke, der høres Noget, som det er værd at høre, og jeg skal ikke engang lade det beroe derved, men — skjøndt jeg vel hørte den ærede Rigsdagsmand fra Randers paastaae, at vort Præstestab ikke havde en ubegrændset Lørefrihed — tillade mig at tilføie en anden Paastand, at det sandelig ikke er i enhver aabenstaaende Kirke, der høres, hvad der rettelig kan kaldes Christendom, saaat altsaa den Trøst, at enhver Kirke staaer aaben, kunne vi lade gaae ind af det ene Dre og ud af det andet, af ligesaa aabne Dren, som Kirkeborene ere. Dernæst meente den ærede Rigsdagsmand fra Ribe, at Enhver havde fri Adgang til at tale med sin Sjælesørger; han sagde nu rigtignok ikke, om